

amtsråds kredse. Der skal i så fald efter indstilling fra kommunalreformkommissionen træffes beslutning om den fornødne regulering af den amtskommunale inddeling.

§ 5. Ændringer efter §§ 1 og 4 gennemføres efter reglerne i §§ 6-8, § 9, stk. 1 og 2, §§ 10-13 samt §§ 15 og 17 i lov om fremgangsmåden ved ændring af landets inddeling i kommuner og amtskommuner. Dog træder kommunalreformkommissionen i stedet for inddelingsnævnet.“

Lovforslaget blev fremsat som *et led i den samlede reform af hovedstadsområdets kommunale forhold m. v.*, jfr. nærmere optalen under *forslag til lov om en amtskommune for hovedstadsområdet*, se under II. Loven svarer i øvrigt med mindre redaktionelle ændringer til de bestemmelser om en revision af den kommunale inddeling i Københavns amtsråds kreds, som blev foreslået af det i 1970 nedsatte hovedstadsreformudvalg i udvalgets betænkning af 30. april 1971.

Fra lovforslagets bemærkninger skal anføres følgende:

„Som følge af hovedstadsområdets særlige struktur afviger de i lovforslaget indeholdte principper for ændringer i kommuneinddelingen på visse punkter fra de principper, der lå til grund for den almindelige inddelingsreform. I betragtning af den samlede udstrækning af det sammenhængende byområde, der foruden Københavns og Frederiksberg kommuner tillige omfatter den væsentligste del af Københavns amtsråds kreds og store dele af Frederiksborg og Roskilde amtsråds kredse, og under hensyn til den i dette byområde eksisterende stærke befolkningskoncentration er det således ikke fundet hensigtsmæssigt at etablere én kommune omfattende hele det samørende bysamfund. Af samme grund er der heller ikke stillet forslag om, at Frederiksberg kommune, der er helt omkranset af og sammenvokset med Københavns kommune, sammenlægges med denne kommune, idet Københavns kommune med mere end 600.000 indbyggere må betragtes som rigelig stor.

Med hensyn til kommuneinddelingen i den nuværende Københavns amtsråds kreds, hvor kommunerne er af en meget uens befolkningsstørrelse, er det på den anden side fundet ønskeligt, at der ved reformen tilstræbes en mindste kommunestørrelse, der ligger noget over de 4-6.000 indbyggere, der blev minimumsnormen ved den almindelige inddelingsreform. Denne målsætning skyldes ønsket om, at der — som i de øvrige bysamfund i landet — i videst muligt omfang skabes grundlag for et ensartet kommunalt serviceniveau inden for det københavnske byområde, hvor der i dag er en tendens til, at de